

hjeneste, hvortil han efter sin hidtil havde Beskæftigelse findes bedst skikket; hvorhos Sessionen har at bedømme, til hvilken eller hvilke Baadenarter eller anden militair Tjeneste enhver Mand fortrinnsviis egner sig. — Blandt Beboerne langs Kongerigets Kyster, saavel paa Kjøbstadgrund som i Landdistricterne, forsaavidt saadanne beskæftige sig med eller ernære sig ved Kystfart, Fiskeri, Lodsning eller beslige, bliver i Særdeleshed det til Søværnet fornødne Mandskab at udskrive.

Jeg beder det ærede Thing om at understøtte dette Tillæg til denne Paragraph. Jeg mener nemlig, at efterat Sølimitdistricterne ere blevne ophævede, og efterat Sprullen, som omfatter mange dygtige Søfolk fra 38 til 50 Mars Alderen, ligeledes bliver hævet, saa maa man være betænkt paa, at Marineministeriet ikke skal komme i Forlegenhed ved, at man ikke kan skaffe det den fornødne Styrke. Jeg mener derfor, at Alle, som i de forhenværende Sølimitdistricter ernære sig ved Søen, ved Kystfart, Lodsning, Fiskeri o. desl., at alle Saadanne udskrives til Søkrigstjenesten, enten som fuld tjenstdygtige, eller som mindre tjenstdygtige, altsaa til militaire Arbejder. Jeg mener, at Fremgangsmaaden ved Sessionen maa blive den, at alle de, der findes dygtige til Søartillerister eller til Søinfanterister, gives herom en Bødtegning i Rullen, og at de Andre derimod udskrives til anden Søkrigstjeneste, saaledes som de hidtil ere blevne udskrevne hvert Aar under Navn af Udsvante og Svante. Det er vel sandt, at Mange ville gaae frie, eftersom man ikke har Brug for saamange Søartillerister og Søinfanterister, men det Samme er jo ogsaa Tilfældet med Mange, der udskrives til Landkrigstjenesten. Her er Hovedsagen nemlig, at Marinen ikke skal komme til at lide Savn, at Marinen altid kan faae den fornødne Styrke, og man maa vel betænke, at disse Folk, om de end ikke ere befarene, dog have Kjendskab til Søen paa en saadan Maade, at de, naar de blive udskrevne og indkaldte, snart ville erholde en saadan Befarenhed, at de kunne overføres i Sprullen; og man maa da videre betænke, at man i dette Mandskab i Krigstid, og naar overordentlige Rusninger

forestaae, altid maa kunne gjøre Regning paa at finde en Styrke til Marinens Brug, naar dens andre Søfarende ere fraværende; det er Noget, som er af yderste Vigtighed for Marinen. Efter denne Paragraph har jeg foreslaaet en ny Paragraph saalydende: „Af det tjenstdygtige Mandskab, som staaer for Udskrivning, antages først de, som frivillig melde sig for at forrette Tjeneste paa de sædvænligge Bilskaar.“ Dette er en Paragraph, som findes i den gamle Bærnepligtslov. Derpaa kommer mit Endringsforslag til § 17, som har til Overtskrift: Om Lodstrækning. Første Pasfus i Udkastets § 17 lyder saaledes: „Paa Sessionen bliver der at foretage Lodstrækning under Set af de til Hærens og Flaadens Linie Tjenstdygtige og af det Mandskab, der bedømmes tjenligt til Militairarbejdere.“ Den anden Pasfus lyder dernæst: „Lodstrækningen indrettes saaledes, at der for hvert Sessionsdistrict trækkes Nummere fra Nr. 1 opad. Hver Mand er berettiget til selv at udtage sit Nummer. For dem osv.“ Denne Paragraph har jeg foreslaaet revideret saaledes: „For at bestemme, hvilke af de paa Sessionen Udskrevne der strax skulle indkaldes, og hvem der indtil videre skal forbigaaes, bliver der paa Sessionen at foretage Lodstrækning, dels af de til Hæren eller Søværnet Tjenstdygtige, dels af det Mandskab, som bedømmes tjenligt til Militairarbejdere. Lodstrækningen indrettes saaledes, at der for hvert Amt trækkes Nummere fra Nr. 1 opad. De, der erholde de lavere Nummere, indkaldes til Tjeneste fremfor dem, der erholde de høiere Nummere“ — denne sidste Pasfus staaer ogsaa i Bærnepligtsloven af 1849 § 23. — „Hver Mand er berettiget til selv at udtage sit Nummer. For dem, der for Sessionen anmeldte og behørig godtgjøre at være forhindrede fra at møde paa Grund af Sygdom eller andet lovligt Forsald, som Sessionen har at bedømme, bliver, forsaavidt de ikke efter Omstændighederne forbigaaes ved Udskrivningen, Lod truffet af Løgsmanden“ — man vil see, at jeg har lagt til: „forsaavidt de ikke efter Omstændighederne forbigaaes ved Udskrivningen“. Det er nemlig ikke sjelden Tilfældet, at det er Sessionen bekendt, at En opholder sig i Udlandet, og at han maa see om et Par Maaneder vil komme tilbage;